

Tribuna Nouă

REDACȚIA ȘI
ADMINISTRAȚIA

Bulev. Regina Maria Nr.
12. Tipografia „Aradul”

INSERȚII

se primesc după tarif la
Administrația ziarului
și la toate agențiile de
publicitate.

ZIAR POLITIC NAȚIONAL

DIRECTOR: ION MONTANI.

2 Lei ex.

Lei ex.

Seleționarea partidelor

Arad, 12 Nov.

...avem de înregistrat un proces în politica internă, lumea așteaptă ceva care trebuie să conducă, în direcția modificării structurii a diferitelor organizații politice. Numărul acestora, în grupările de idei care pot fi incluse în programe distincte de acțiune, nu face decât să im-
libera dezvoltare a mecanis-
politic.

Evenimentele se vor înscrie în istorie cu sancționarea acestui rezultat, oricât s'ar sbate partidele și oamenii a căror acțiune în trecut și prezent în condamnă la înlăturarea lor din perspectivele viitorului.

Secuimea și directoratul de conducere al partidului maghiar

Secuimea este unanimă în ostilitate față de actualul directorat ce conduce partidul maghiar. Ea cere ca acest partid să fie condus de o singură persoană, luată din cercurile democratice, și care să fie agreată de lumea politică din București.

Nu mai astfel, susțin secuii, se vor putea obține drepturi pentru unguri și va dispărea neîncrederea pe care actuala conducere a rădicat-o între români.

Birurile în noua Republică Moldovenească

Prima binefacere pe care sovietele au adus-o noii „republici moldovenești” a fost o mărire a impozitelor, stabilind o nouă serie de „biruri” locale. Cum țărani moldoveni de peste Nistru, săracii de rechiziții și pradă foametei, nu pot plăti aceste biruri, au cerut să fie scutiți de ele.

Drept răspuns oficiul republicii, ziarul „Plugarul-Rosu” arată că birurile stabilite de comitetul central al sovietelor nu se pot modifica. Cel mult se pot scădea birurile unui județ, dacă a suferit pagube neprevăzute, dar scăderile făcute trebuiesc impuse unui alt județ!

Rolul României în orientul Europei

Omagiile presei elvețiene

Berna 11 (Rador). — importantul ziar elvețian, „National-zeitung”, din Basel, ocupându-se de chestiunea bolșevismului, scrie că România își îndeplinește misiunea sa istorică servind de dig în contra valului bolșevic care amenință occidentul și Europa centrală. Ziarul aduce un omagiu măsurilor energice și urgente cu care România a știut să protejeze civilizația occidentală, servind de avangardă la frontierele occidentale.

„Inimă de câine!”

Arad, 12 Nov.

...Se zice la figurat despre un om rău, nemilos, cu inima de piatră, pe care nimic și nimeni nu-l înduioșează.

Acesta este înțelesul expresiunii din capul coloanei, deși după mine, cred că expresia este greșită din punct de vedere comparativ.

M'am întrebat de mulțori, de ce oare s'a luat tocmai inima câinelui drept termen de comparație pentru arătarea răutății omenești?

Cine a avut sau are câine își poate ușor da seama, cât de nedrept este termenul acesta de comparație față de cel mai credincios, ascultător și recunosător prieten al omului.

Cine s'a ocupat mai desaproape de câine, poate mărturisii chiar că între inima câinelui și cea a omului, există o mare deosebire în favoarea celui dintâi.

Cred zadarnic să mai reamintesc nenumăratele calități ale acestui supus și inteligent animal, ele fiind prea cunoscute de toată lumea.

Vreau să accentuez numai faptul, că dată fiind sinceră lui alipire și dragoste față de stăpân și orice om în general, cred că s'ar cădea mai curând, ca expresia „inimă de câine” să servească drept termen pentru determinarea credinței bunătații și mai ales a recunoștinței.

Luată pe oricare dintre câini, indiferent de rasă și în loc de mâncare, dați-i câteva lovituri de bici, aruncați-l în curte pe ploaie sau în gerul cel mai străgic și după ce i-ați făcut toate acestea, chemați-l și veți vedea că se țârește la picioarele voastre cu aerul celei mai smerite supunerii. O simplă mângâiere pe cap sau un cuvânt bun, risipește pentru totdeauna — notați pentru totdeauna — toată suferința, pe care i-ați cauzat-o și dacă-l mai și aruncați o coajă de pâine, puteți fi liniștiți, că v'ați asigurat recunoștința lui.

Interceți vă rog și cu un om.

Nu o răutate, ci arătați-o o indiferență sau neglijanță. Nu-l bateți, nu-l lăsați flămând sau să înghețe în stradă, ci uitați o singură dată să-i dați obolul vostru și vă veți convinge, că vi l-ați făcut cel mai aprig dușman. Și dacă-l ajutați din nou mai târziu, el poate primiște aprijinul vostru de nevoie, dar în pieptul lui clăcotește ura și nu scapă prilejul de a se răzbuna într'un fel sau altul. Deși l-ați coplesit de bine o viață întreagă, el nu uită totuși pentru totdeauna, că odată — fie chiar numai o singură dată — i-ați făcut poate vreun rău.

Și atunci mă întreb, dacă logic este întrebându-l „inimă de câine” drept termen de comparație pentru răutatea omului, când mult mai just ar fi să se zică: „inimă de om”; păstrând expresiunea „inimă de câine” tocmai pentru a determina bunătaatea, supunerea și mai ales recunoștința.

NOTE

D-1 Ministru dr. Angheliescu la Arad

Arad, 12 Nov.

Suntem informați că Duminică 16 Noemvrie dl. ministru dr. Angheliescu va sosi în localitate, urmând a inspecta — timp de cinci zile — construcțiile școlare din cuprinsul județului. Plecarea în județ se va face din Arad, dl. ministru urmând a fi însoțit în tot timpul vizitei de către dl. I. Georgescu, prefectul județului, precum și de către șefii altor autorități locale. Programul inspecției până în momentul de față a fost format astfel:

Duminică 16 Noemvrie, se vor inspecta construcțiile școlare din următoarele comune: Târnova, Chier, Lugusau, Drauf, Dud, Ineu și Aldești.

Luni 17 Noemvrie, se vor inspecta construcțiile școlare din comunele: Sebiș,

Revetiș, Dieci, Almas, Bonfești, Poenari, Ciurcu și Magulicea.

Mărti 18 Noemvrie, se va inaugura școala din comuna Leasa și se vor inspecta apoi construcțiile școlare din comunele: Ionești, Halmăgel, Cristești, Brusturi și Sârbi.

Mercuri 19 Noemvrie, se va face inaugurarea școlii din Vozdoci și inspectarea construcțiilor școlare din comunele: Lungosara și Bodești.

Seara dl. ministru și autoritățile însoțitoare se vor înapoi la Arad.

Joi 20 Noemvrie, se va inaugura școala din comuna Monorista și se vor vizita apoi construcțiile școlare din comunele: Cuias, Seliște, Corbești și Rosia.

Programul detaliat îl vom da cititorilor imediat ce se va fixa definitiv. R.

Republica Andorra

— Note de excursie —

Toulouse (Franța), 1924 Nov.

Deoarece am o zi liberă, m'am hotărât să fac o excursie cu prietenul meu american, Mr. Andrew Ezell Terry. Și ca să nu facem multe discuții în jurul programului, am grăbit să-l conving, că o excursie în Pireneii-Orientali nu va fi lipsită de interes și de peisajii frumoase.

Așadar dimineața ne-am pus pe expresul de Foix, bine echipați pentru un marș mai lung, și pe la ora 10 am debarcat la Axles-Thermes. De aici mai aveam să facem optzeci de kilometri până la granița spaniolă. Pe lângă râul Arize, o luăm deci înspre sud. La stânga munții uriași, ce înconjoară locul Naguies, acoperiți cu zăpadă schesc în bătaia razelor solare. Vârful din centru „Pic de Beys”, se distinge foarte bine. La dreapta, masivul Rebenty, cu vârful Calmela (2822 m. înalt) se ascunde în nori, și în ceața dimineții abea putem distinge silueta lor de un vânat închis. Tîndu-ne strict pe lângă linia ferată în construcție, ce va duce până la Hospitalet, urcăm mereu până la sătulețul Merens. Aci e ultima poziție franceză... de aici urmează regiunea spaniolă. Sincer vorbind, nici până acum nu prea am văzut, că mă aflu încă în Franța, căci totul ce mă înconjură are gustul spaniol... sau mai bine zis catalan. Casele sunt mici, cu acoperiș scund. Smochini și castanii pe lângă drum; nimeni nu le poate mânca toate... atâtea sunt! Oamenii vorbesc limba catalană... ceva special! Bineînțeles mă pot înțelege cu ei franțuzește dar trebuie să cunosc dialectul lor special, căci altfel ar merge cam greu! Continuând deci drumul nostru, după satul Merens începem urcarea și mai grea... și în fața vârfului Auriol, ajungem la un platou, la

omiedouă sute metri înălțime. Ne odihnim în iarbă, mâncând ceva din provizia adusă. Soarele stă la amiază și încălește cu razele ei toată valea, unde efectul toamnei încă nu s'a observat. Și până ce americanul a plecat să facă câteva poze frumoase cu „Kodak”-ul său, eu privesc de-alungul drumului, pe care o ceată de țigani spanioli scoborâse valea venind dinspre Spania. Așa se vede, țiganii sunt la fel pe tot globul pământului, și au aceleași obiceiuri. Înainte, seful „bandei”, un bărbos puternic, conduce un câtar înhamat la o tileagă hodorigită. În tileagă două femei, Una bătrână cu pipa în gură, iar cealaltă tineră cu un copil în brațe. Copii mai mărișori, vreo trei la număr, fugeau în urma trăsăturii mâncând la praf. Când convoiul ajunge înaintea mea, bătrânul mă salută:

— „Buneos dias, senor!” Rădicându-mi privirea până la cei din tileagă, de odată am tresărit ca surprins. Femeia tineră, care ținea copilul în brațe, era foarte frumoasă. I-mi mărturisesc că o femeie atât de frumoasă n'am văzut de mult! Și până când eu priveam uimit la ea... ele două au șoptit ceva în limba lor și au izbucnit într'un râs... desigur i-și băteau joc de mine! Fața ei răzândă, murdară și totuși frumoasă părea și mai interesantă, mai ales că din gura ei sciepa un șir de dinți albi sănătoși, cași un colier de perle fine. Și care e cea mai splendidă parură a unei femei, dacă nu un surâs grațios??? Timp ce mica „caravană” se îndepărta, eu mă cugețam, că țigancă asta îmbrăcată la ultima modă, ce furoare ar face la Paris, unde toată lumea așteaptă senzații tot mai noi...

FOILETON

Dorință neîmplinită

De N. Dunăreanu

Domnul François Moitie, profesor la pensie, trăea de 20 de ani într'un oraș de pe malul Dunărei, a cărui privilegii e dintre cele mai variate. De o parte e înconjurat cu bălți năpădite în bălării, de alta cu dealuri pietroase acoperite de mușchi, pe vârful cărora puse în bătaia vântului cu aripile lor uriașe, se înalță morile de vânt. Era francez. Locul nașterii, un orașel de pe coasta Mediteranei lângă Marsilia Cetes. Văzuse așa dar de mic copil Mediterana albastră, privea catargele numeroase cum defilau prin fața orașului său și își luau drumul mării întinse. Cântecul duios al mării, gemetele și urletele ei nebulne, le cunoscuse din tinerețe, căci tatăl lui fusese marinar, iar François de multe ori se înălțase pe crestele valurilor înfruntând furia furtunii. Mai târziu la liceul din Marsilia, unde fu trimis să învețe, de câte ori colindând portul și nenumăratele docuri unde se descărca din pânțele uriașe ale vapoarelor bogății întregi, de câte ori nu sta acolo privind la nesfârșirea de apă albastră și nesățioasă de suflute, și se gândea la un voiaj îndepărtat. — Iată că acum soarta făcuse ca viața să i-o petrecă tot pe malul unei ape, dar cât de departe de țara lui iubită!

Ce-l hotărâse să părăsească Franța, singur nu știe. Ar fi putut foarte bine să-și găsească o slujbă și în țara lui, dar vezi că su-

fletul copiilor născuți pe malul apelor, prin porturi, deprinși să vadă zilnic corăbiile plutitoare, naște în sufletul lor dorul de călătorie, acel dor nostalgic pe care voi copii ai munților și șesurilor, nu l-ați cunoscut... la orașul A. unde a început a fi profesor la o gimnaziu, cum era pe atunci tânăr, frumos și cu felul lui de a se purta, s'a făcut deodată plăcut; apoi o dragoste aprinsă l-a hotărât să se însoare. Insurătoarea i-a adus în căți-va ani, două feteje guralive, iuți, care crescând măricele se recomandau cu glas sonor și mândru că sunt franceze. Și apoi treceau, învățase franțuzul limba țării și se deprinsese în noua lui patrie. În timpul acesta o singură dată numai, a putut să meargă acasă, când i-a venit veste despre moartea mamei. De atunci ani trecuți după ani, iar el își căuta de slujbă, de lecții, de viașoara pe care și-o cumpărase în orașul unde își căpătase catedra definitivă. — Doamne, ce privilegii se desfășura din crama viei lui, pe care o îngrijica cu o dragoste nebulă. De și cunoscut, el nu se mai sătura să privească de câte ori venea, tablouri splendide ale Dunărei. Vedea cum pe luciul ei, luntrile tăeau fâșii ca niște puncte negre, iar corăbiile ca niște luntre mici se ridicau greu la deal. Dar de la, această mare verde, plină de atâtea viață, de atâtea poezie neînțeleasă. De câte ori privind vapo-

rele pline urcând la deal din greu, bietul François nu-și aducea aminte de ziua când călcăse pentru prima oară pământul țării românești!... și atunci ceva se mișca în inima lui, în ochi i s'așternea ca o pânză de ceață. — Iși aducea aminte de Franța lui iubită pe care n'o uitase, la care se gândea, lu rudele, prietenii lui. — Doamne, ce emoție îi ardea sufletul când câte o scrisoare îi venea din Paști în Crăciun, din departatul ținut, ca să-i mai amintească de ai lui. Ce solemn își pune ochelarii de citea rândurile... apoi la sfârșit închidea cu'n oftat scrisoarea. — Cățiva ani de-arândul, tot spunea în casă; că atunci când va eși la pensie, are să-și la familia și are să se ducă în Franța să-și vadă pe ai lui.

Iși făcuse chiar itinerarul: Mergem cu vaporul românesc la Sulina, de acolo ne imbarcăm pe un Frainsmet și în cinci zile suntem la Marsilia, până acasă mai facem vreo trei ceasuri cu trenul. Multă vreme în casă la el s'a vorbit de călătoria aceasta ca de un lucru rotund; copii se obișnuiră cu numele hotelurilor, fraților, verilor lui papa. Mai târziu când a eșit la pensie, proiectele au rămas baltă, greutatea vieții veniseră să i-se pue de-a curmezisul. „De acum n'am să mai fac planuri!” vorbea el adesea clătănând cu tristețe din cap.

Ca pensionar, nu-și schimbase de loc felul vieții. Atâtea că acum i se măriseră fetețele și Duminică dimineața eșeau regulat la biserica, după amiază la grădina, iar seara la cofetărie. Cine nu-l cunoștea în orașelul acela pe dnul François; dar mai bine zis cine nu cunoștea jobenul lui mare de cu-

loare cenușie care eșise de mult din modă și la care ținea el așa de tare. Acasă nevastă-sa îi zicea „frațuzul meu”. Era o femeie brunetă, care păstrase încă urmele unei frumuseți drăcești, pe care ea totuși nu și-o regreta. „Știu că am trăit și eu-ni pare rău dacă voui muri!” spunea ea adeseori prietenilor.

Începutul toamnei 1909. De mult nu se pomenise pe timpul acesta așa zile senine și calde, un cer așa de albastru, pe malul Dunărei.

Era într'o Mercure. François se întorsese de la via, stătuse la masă și acumă tolănit pe divan, ochii lui urmăreau știrile ultimilor zile, dintr'un jurnal, când, numai ce privirea i-se opri de-asupra unei informații. Întai i-se păru că nu vede bine și că să se îndrepteze de adevăr, se frecă la ochi și citi a doua oară. Nu mai încăpea nici o îndoială, în informație se spunea destul de lămurit: „Societatea științelor din Paris, va face în România, pe la sfârșitul lui Septemvrie, o călătorie de studii, la care vor lua parte peste 200 de excursioniști: Profesori, avocați, oameni de literă...”

François nu avu răbdarea să citească ultimul rând; se sculă și alergând ca un copil numai în ciorapi, intră în odaia de alături... „Veniți... veniți... ascultați cu atenție... 200 de francezi. Ei, Helene, Emilie ascultați!”... 200 de intelectuali, strigă el după isprăvi de citit; o ce bine, ce fericire?... Am să le es în cale... O, sigur, nici nu se poate altfel. Ce fel de francez ai fi!...

— Dar, stai... ai să pleci?... Unde?... îl întreabă nevasta-sa.

Incunoștințare.

Aveți onoare a aduce la cunoștința onoratei noastre clientelă, că birourile noastre sunt transferate în noua clădire a institutului nostru — parter — din

Arad, Bulevardul Regina Maria Nr. 22,

unde iși va începe activitatea cu începere de la 1 Noemvrie a. c. Suntem cu plăcere la dispoziția onor. noastre clientelă pentru toate transacțiunile bancare și operațiunile de casă de păstrare, efectuăm în condițiunile cele mai favorabile remiterile pentru tot cuprinsul țării, precum și pentru străinătate; eliberăm resp. tragem cecuri asupra băncilor din țară și din străinătate; efectuăm acreditări șine angajăm pentru incasarea polițelor și a altor efecte, etc., etc. Secția noastră de devize reorganizată cumpără și vinde devize, emite cecuri vamale, în condițiunile cele mai favorabile

Orele de casă: 9—12 a. m. și 3—5 d. m.

Direcțiunea Casa de Păstrare a Județului Arad.

Mica publicitate

Se caută o pianină de închiriat. Adresa la Administrația ziarului.

CASATORIE. Văduv în etate de 35 ani, ar dori să se căsătorească cu o văduvă fără copii. Sunt din provincia situat bine. Oferte numai serioase se primesc pe adresa: „Bună gospodină“ la Administrație. (240)

O DACTILOGRAFA și un mecanic-fierar de încredere pricepător la mașini agricole se caută la Pepiniera Ciala. (245)

CAUT croitoreasă ca companistă. A-se adresa în Str. Soarelui (Zoltán) Nr. 2, etaj I.

Tinăr, 32 ani funcționar de stat, ar lua în căsătorie o D-Soară sau văduvă fără copii, care ar dispune de o avere mai considerabilă. Adresa „Dar dacă se află“ la Administrație. (805)

Mai multe ghetete folosite și haine puțin folosite de vânzare. Adresa la Administrație.

Caut post de magaziner, sau ca corespondent în limba română, maghiară, de prezent funcționar la o instituție mare românească, doresc a înșchimba postul. Adresa la Administrație „Diligent“ și în provincie merg, dacă mi-se rentează. (904)

D-Soară, tinăra, dorește să corespundă cu un tinăr inteligent, cu care ar putea schimba idei prin corespondență, fără a face cunoștință personală, dacă se află astfel de tinăr, să se adreseze la Administrația ziarului sub deviza: „Iubire platonice.“ (546)

Se caută un birjar (cociș) necășătorit la o firmă mare. Adresa la Administrație. (2018)

Tinăr, necășătorit pe aceasta cale caută cunoștința unei D-Soare mai în etate sau femeie văduvă. În caz de simpatie reciprocă căsătorie nu e exchisă: Adresa „Amurg“ la Administrație. (86)

Pălării

pentru 30 procente
dame cu reducere la

ALEXANDRU HOFFMANN

mare asortiment de pălării pentru dame și dantele Arad, Bulev. Regina Maria 12. — Vă rugăm să priviți galanterele! (237)

AVIZ!

Am onoare a aduce la cunoștința on. public, că mi-am strămutat ATELIERUL din Strada Mărășești (fost Kossuth) No. 52

în Strada Dna Bălașa 53-55

(fost Purgly Lajosné) în casa proprie. Arad, la 7 Noemvrie 1924. (242)

Balaj Erky, măsar.

Răspândiți Tribuna Nouă!

Economi-zați

bani, evitați decepția și supărarea, dacă întrebuințați „**VERITABILUL FRANK**“.) Acesta e atât de spornic, încât adăugând chiar o mică cantitate, se poate prepara o cafea tare și gustoasă. (214)

*) cu rășnița de cafea.

În comuna **Sântana** în cancelaria notarială se primește (226)

un practicant

cu cel puțin VI clase. — Se cere ca limba română în scris și vorbă să o știe perfect. — Salar lunar 1200 Lei și lemne. — Cei cu matură avantajată. — PRIMARIA.

Azi și mâine peste proaspăt, peste sărat

și **CARTOFI** în permanență, la: **Ioșif Luttwak**, Arad, Calea Bănațului Nr. 4. (143)

Se caută la notariatul comunei **Târ-nova** (jud. Arad) 1 sau 2 scriitori, cari să cunoască perfect limba română, post permanent. Dotațiune după înțelegere. — **Notariatul Târ-nova.** (241)

Insertii se primesc la Administrația ziarului.

CAUTAM un lociitor conducător de prăvălie, care se fie om de încredere, să știe organiza și conduce. — Adresa: Societatea pentru comerțul cu mașini de cusut „Singer“ BOURNE & Co. Arad, Bulev. Regele Ferdinand 17. (236)

Ladislau Horvath

Arad, Str. Mărășești (f. Kossuth) Nr. 6, se ocupă cu vinderea **picioarelor bol-nave.** Vindecă cu garanția bătăturile de picioare. Are un medicament în contra asu-dorei picioarelor. Tratament la locuința dela orele 8—12 și 2—6 d. m. 230

Cu prețurile cele mai reduse se primesc spre nichelizare, tot felul de obiecte de metal la (228)

Eugen Balla și Fiul

întreprindere pentru industrie de metal și fier Arad, Strada E. Radu (f. Magyar) 4/7.

Dar iată, americanul meu a revenit și noi o luăm mai departe. Trecând prin Hospi-talul ne găsim în fața tablei de graniță: „Espana“. Urmând valea Ariege pe lângă frontieră, după o oră de escaladă grea ne trezim în pass-ul Soldeu, de unde se vede toată Republica Andorra, împreună cu munții săi giganti. În jur liniște solemnă. În acest loc, numit „Pas dela Casa“, la aproape două mii metri înălțime, totul pare deșert. La stânga, un cioban păzește câteva oi slabe, cari abea găsesc două trei fire de iarbă printre stânci. Ca să mă informez, dacă pot să mă mai duc astăzi până jos în valea „republicei“ — îl întreb:

— „En cuanto tiempo se puede ir a Andorra-la-Vieja?“

El se uită la mine, și cuprins de o curiozitate ciudată, mă privește cu neîncre-dere. Îi repet întrebarea. În fine, îmi răspunde într'un târziu:

— „Cuatro horas buenas!“

„Și deoarece n'am putut risca patru ore din cauza timpului scurt, ne-am îndestulit cu panorama regiunii ce se desfășura la picioarele noastre...“

„Republica Andorra e o mică țărișoară de circa trei sute km. pătrați, cu „capitala“: Andorra-la-Vieja. Această capitală e un mic orașel... dacă o putem numi astfel... cu o populație redusă la o mie de suflete.“

Am zis o mie de suflete pentru că am so-cotit aici și pe locuitorii cătunelor: St. Julian-de-Loria, Escalda și Massana, împrăștiate în jurul „capitalii“. Acești oameni trăiesc din creșterea vitelor, căci „țara“ lor e muntoasă. Orașul Andorra legat cu un drum de țară de orașul castilian Seo-de-Urgel, zace pe lângă torentul Valira, la 1500 metri înălțime. În jur, ca niște ziduri chineze, se ridică munții masiviului Alto-de-Girio, cu lacurile mitice din cari ies o mulțime de cascade. Spre Nord, se ridică masivul Pedrosa și Casamanya, formând o graniță naturală între Franța și Andorra. Munții aștia ating 3 mii metri și sunt foarte stâncoși. Absolut nimic nu crește pe coasta lor. Privind de sus, totul pare deșert... încât ne punem întrebarea, că oare cetățenii acestei republici nu sunt nemulțumiți cu soarta lor, care pare a fi prea se-veră...? Dealtfel această palmă de pământ se ține sub protecția Spaniei, care îi respectă toată libertatea și nu se amestecă în chestiile ei interne. Dar poate să aibă acest satuleț chestii interne mai importante...?

Timpul însă avansa, și noi am început să coborim, întorcându-ne spre Franța. Soarele, deși era încă sus, aici între munți apune repede... deci am găsit de bine să ne grăbim puțin. Ajungând lângă minele de lângă Puy-morrens, am văzut o mulțime de spanioli, cari re-întorcându-se dela lucru, mergeau spre Porte, pe drumul de Puigcerda. Unul mergea înainte cu ghitară, cântând ceva cântec castilian, iar ceilalți îl acompaniau cu vocea.

Femeile cari mergeau cu ei, cântau deasemenea. Hainele lor pitorești, ca niște pete roșii galbene se mișcau de ici-colo în urma unui umblet mlădios. Cu o floare în păr, fetele mergeau de braț și cochete, râdeau cu o voce cristalină, ce răsună în strămtătoarea văii. Toată ceata părea a fi pătrunsă de o imensă voe bună... cântecele și râsetele voioase nu mai încetau. Când ele ne-au observat pe drumul de sus, cum coborâram coasta, ne-au strigat de jos:

— „Holle, los caballeros! Como estan...? La ce, ue le-am răspuns:

— „Holle, las bellas rosas! Muy bien gracias! Y vosotros...?“

Ele au primit acest răspuns al meu cu o veselie debordantă, ... au cugetat că vreau să le fac complimente. Și cu aceiași viociune mi-au răspuns:

— „Sin novedad, gracias...“

... Și când am ajuns jos, pe podulețul unde drumurile noastre se încrucișează, o tinăra spaniolă își scoasă floarea din păr și cu un gest grațios mi-o aruncă mie. Prinsei floarea din șor și o pusei la butonieră. Și timp ce eu mă uitam cum ele se depăr-tează, am auzit încă dela cotitura drumului:

— „Adios! Hasta la vista! ...“

— Să-i văd, să le es în cale... sunt franțuzi de ai mei... răspunde el trecând în odaia lui.

El era o fire din acelea care îndată ce avea vre-o durere și-o închidea într'insul; în schimb când îl pălea vre-o bucurie, îl știa tot țârgul... așa și acum; fără să mai stea pe gânduri își luă pălăria, jurnalul și porni pe stradă. Fiecare prieten, cunoscut ce-i eșea în cale, îl oprea ca să-i spuie vestea arătându-i jurnalul... „Auzi, 200 de intelectuali... Asta înseamnă un eveniment... Vedeți cum Franța nu-și uită frații! Sigur că deacuma se va face și o alianță Franco-Română? Cele trei zile după aceea, nu mai vorbea decât de Franța, de alianță și-și făcea planuri cum să le iasă într'un întâmpinare...“

(Sfârșitul în numărul viitor.)

—00—

Bibliografie

A apărut: „**Țara Noastră**“ (No. 45) cu colaborarea dlor: Oct. Goga, Al. O. Teodoreanu, Al. Hodos, D. Iov, Ion Gorun, Vintilă Russu Șirianu, P. Nemoianu, G. M. Ivanov etc.

A apărut: „**Slove**“ revistă culturală, anul II No 10, cu colaborarea dlor: G. Mihail-Zamfirescu, Gr. Veja, Al. Iacobescu, G. Tutoveanu, Eugen Constant, C. Goran, Ioan Ciorănescu, G. Crișan etc.

Revista „**Slove**“ apare în orașul Calafat.

Ceace înseamnă: la revedere! Involuntar mi-am pus întrebarea: — oare când? De-sigur năicând! Cum stăteam așa, puțin impresionat, deodată simt că americanul mă trage la cot:

— „Quickly! ... the night is here, it is a frightful night, it is a frightful night, it is a frightful night...“

Desvelirea Monumentului Unirii Bucovinei

— **Sosirea Familiei Regale. — De cine fost primiți Suveranii. — La Catedrală. Desvelirea Monumentului. — Discursul S. Regelui și al Primului ministru.**

CERNAUȚI, 11. — Azi, la ora 10 dim., a sosit în gara principală trenul regal, condus de d. ing. Tarnovici, directorul regi-onaiei C. F. R., bucovinene.

Din tren au descins MM. LL. Regele și Regina, AA. LL. RR. Principii Moștenitori Carol și Elena, apoi doamnele de onoare Simona Lahovary, Mavrodi, d-nii gen. Paul Angelescu, mareșalul Curtii regale, gen. Rădescu, gen. Condesescu, col. Scheletti.

În întâmpinarea familiei regale și a celei princiare au ieșit, pe peron, d. Ion Brătianu, prim-ministru, d-nii miniștri G. Mărzescu, I. G. Duca, N. N. Săveanu, G. Cipăianu, A. Văitoianu, I. Inculeți, I. Nistor, Al. Lă-pădatu și G. Mărdărescu.

M. S. Regele purta uniformă de general de infanterie, iar A. S. Regală Prințul Carol, cea de vânător.

M. Sa a trecut în revistă compania de vânători, după aceea d. N. Flondor, primarul Cernăuților i-a prezintat tradiționala pâine și sare.

M. S. Regina și A. S. R. principesa Elena li s'au oferit flori.

Spre catedrală

După ce Suveranii și familia princiară s'au întreținut scurt timp cu cei prezenți pe peron, s'a format corgegiul sărbătoresc, care s'a îndreptat spre catedrala metropolitaună.

Întreg orașul e admirabil împodobit cu arcuiri de triumf, cu scoarțe și covoare românești, cu flori, cu drapelul național.

Dealungul străzilor, sunt înșirate în frumoase costume naționale elevii școalelor de fete, elevii liceelor și celelalte școale, studențimea universitară deasemenea în minunate costume bucovinene, armata în tinuta de solemnitate. Deasemenea mulțime mare de populație.

Clopoțele tuturor bisericilor sună de mare sărbătoare, pentru primirea Suveranilor pe pământul lui Ștefan-cel-Mare.

Preoții au ieșit în fața bisericilor în odăjdii și cu evanghelia, ca pentru alaiu domnesc, ca'n vremea străbună.

Înălți demnitari sosind la catedrală I. P. S. S. mitropolitul Cotlarciuc, asistat de doi arhimandriți, a oficiat un Tedeum.

Corul seminarului a dat răspunsurile.

Desvelirea monumentului

Toată lumea s'a îndreptat apoi spre piața Unirii, unde este ridicat monumentul. În fruntea procesiunii mergeau I. P. S. Lor cei trei mitropoliți Dr. Miron Cristea, Pimen, Cotlarciuc, episcopii și clerul.

După sosirea Suveranilor I. P. S. S. mitropolitul primat a oficiat sfeștania, apoi s'a tras vâul de pe monument.

Au urmat cuvântările, vorbind: I. P. S. S. mitropolitul Cotlarciuc, domnii: Nistor, mi-nistru, general Mircescu și Flondor, primarul orașului.

Discursul M. S. Regelui

Se împlinesc în curând 150 ani, de când prin nefaste împrejurări politice Moldova a fost crud cîntuită tocmai din partea aceea în care se făcuse descălcătura țării și unde se odihneau vovozii întemeietorii. Țara Moldovei a fost greu încercată prin pierdere-a unui ținut așa de bogat, locuit de o mândră și vrednică țărănie, care prin toate vicisitudinile vremilor a rămas și astăzi temeiul etnic în această parte a țării. Neclinita statornicie a românului a fost scurt apărător, iar credința în Dumnezeu propovăduită de un cler înșulețit de conștiința națională precum și munca înțeleaptă a fruntașilor și a cărturarilor de seamă ai neamului, i-au ținut trează în inimă nădejdea că până în cele din urmă sfânta dreptate va ieși biruitoare.

Și când s'au împlinit 400 de ani dela zidirea mănăstirii Putna, tinerimea română, în fruntea căreia era marele poet Eminescu, a chemat pentru o pioasă serbare de pomenire pe românii de pretutindeni. A fost atunci o manifestare de o rară înălțare sufletească dovedinduse că flacăra conștiinței naționale este mai vie de cum își închipuiau unii și că cenușa legendarului erou dela Putna este făcătoare de minuni.

Și când apoi din porunca streină s'a făcut aci în Cernăuți serbarea centenarului încorporării Bucovinei la Austria, Iașul, capitala Moldovei, a răspuns cu o pioasă și îndurerată procesiune la locul unde bunul Voevod al Moldovei, Grigore Ghica, fusese ucis mișelește pentru că se împotriva la răpirea unei însemnate părți din țară, iar iubitul și neuitatul meu unchiu, Domnitorul Carol I, a dăruit atunci Iașului bustul acestui vrednic Voevod, martir căzut pentru apărarea patriei. Acest gest vădea gândul său intim de a se realiza odată mulțea aspirațiuni ale României despre care vorbește în testamentul său.

Ca urmaș credincios al aceluia pus ca deviză: tot pentru țară, tru mine, când a sunat ceasul îndeplinirii dreptăților, în frunzele mele armate, am tras sabia pămîntului strămoșesc.

Prin jertfele grele ale ostirii întregului regat, precum și a v. Bucovinei cari au alergat cu steag-matei mele, am ajuns să vedea-alas hotărâte țările locuite.

Domnia Voastră ați avut bunul înălțat acest monument pentru cere aminte a acestor jertfe, unirei la sânul patriei mume a c-moase și scumpe părți din ve-Moldovei. Cu deosebită dragoste împreună cu regina și principii spre a ne bucura cu toții în acest și în același timp să ne plecăm către atotputernicul și să-l rugăm suflă duhul păcii, îndepărtând orice pismă și neamire și întru-munca cea sănătoasă cu dreptu-binele obștesc și înălțarea patriei.

Cuvântarea dlui Brătianu

DI ION BRĂTIANU, președ-siliului de miniștri, a rostit discurs:

Sire,

Amintiați cuvinte, prin cari meior a lăsat moștenire drag-neam, credința în destinele lui.

S'au împlinit cuvintele marelui rostit la centenarul răpirei Bucovei, aceea că Majestatea Voastră, suprem al conștiinței și voinței ați pășit, în fruntea oastei viteze și suferințe, dar fără șovăire, ați sunat ora istorică.

În mijlocul trudei și ceaș Majestatei Voastră ați găsit suporul nostru, mângăiat în suferință M. Sa regina.

Dar biruința ne impune totu-rite.

Legitimele noastre revendicări nouă Românilor locul de cinste. Duării, în lumea neamurilor, peșirea civilizației.

Legitimă și sigură biruință, ce sufletească credință, ne-a întemeiat trecutului glorios.

Înșurările acestea apar limpez serbăm bărbăția prezentului în j-mmentului, care consfințește integrității cu acest ținut, — panthe-viților ei viteji.

Pentru vădirea muncii Români-buie pace, siguranța hotarelor și-lăuntru. Cetățenii de orice origi-fașoare, în frățietate, cultura și folosul întregii vieți sociale. Popo-și împlinește astfel menirea de civilizației latine.

Pentru împlinirea aceasta toa-naționale se strâng în jurul Tro-ii fac urări.

Un minunat cor alcătuit din toate școalele, a intonat imnuri și omagială a mulțime prin fața și a monumentului.

Au defilat trupele din garnizo-tașii, elevii școalelor, breșele de studenți și țărănimia în frumoas-naționale.

După terminarea soiemnității banchetel, la palatul metropolita-

Groznicul incendiu din Constanța

O întreagă clădire consumată de flăcări. — O victimă

Duminică pe la orele 5 trecând străzile Mircea, Mangalia și Șir-observat un fum des, care ieșea de perisul cunoscutului hotel zis „Ala-proprietații d-rei Doiciu, locuit de roase familii sărace. Dându-se al-produs o adevărată panică. În tot-terval, flăcările se întindeau ame-și etajul de sus deja se considera-

Imediat au sosit la fața locului Deasemenea au venit pichetele de dela regimentele 34 infanterie, și artilerie.

Ajutoarele date au fost însă căci focul a consumat întreaga clădire, fost o singură victimă, dna Ghilăș, în fugă și-a fracturat mîna dreaptă.

Pagubele nu se cunosc încă.

Trasfărmările d-lui doctor Babes asupra apei din Arad

Transformările pompelor de extracția apei

Arad, 12. Noembrie

Acum câteva luni, am anunțat puțin — 10 milioane lei. Față de această întorsătură a lucrurilor, d. director Kaufman a plecat la București, revenind a aduce în localitate pe d. director Babes, renumitul bacteriolog, premiat în Franța — în timpul din urmă — cu premiul „Montyon” de 10 mii franci. D. dr. Babes venind la Arad, timp de trei zile a făcut analiza, atât a apei extrase prin actuala metodă cât și a celei extrase cu ajutorul pompelor centrifugare — fără adaptarea filtrului. Rezultatul este din cele mai favorabile; căci în timp ce metoda aerului comprimat infecta apa cu o sumedenie de microbi, cea a pompelor centrifugare — fără filtru — dă apa cea mai igienică posibilă.

În fața acestui rezultat, atât de favorabil, atât sănătății publice, cât și bugetului orașului, primăria locală a aprobat transformarea actualului sistem de extracție, prin cel a pompelor centrifugare.

INFORMAȚIUNI

„Cavalerii aerului”

Arad, 12. Nov.

În general, și cei români și cei străini de emoțiile sbornului. Sunt străini pentru scriitorii acestui veac, poate spune — lucru necunoscut. Nu mai cu samă pentru romancierii. Nu în zilele noastre putem observa însă, la repulsiune a romancierilor față de epocă veacului în care trăiesc. Nici un bănuț din vasta operă a lui Balzac nu este cu trenul, deși în Franța erau trenuri pe vremea aceea. Stenhal care în 1842, pare a nu fi luat la cunoștință există trenuri, deși exista atunci o rețea de cale ferată de peste 1000 kilometri. Poeții, în schimb, dovezi mari îndrăselii în această privință. Baudelaire a fost odată pe punctul de a intra într-un balon care a sburat de-așupra orașului Bruxelles, cu intenția de a ajunge la Paris. Baudelaire a fost odată pe punctul de a intra într-un balon care a sburat de-așupra orașului Bruxelles, cu intenția de a ajunge la Paris.

O nouă legațiune românească

Arad, 12. Nov.

Arad, 12. Nov.

Conferințe administrative

Arad, 12. Nov.

Fostul guvern Macdonald a trimis mitraliere în Rusia sovietică

Arad, 12. Nov.

Față de îndemnul și cuvintele frumoase ce ne sosesc zilnic din toate părțile pentru atitudinea și sacrificiile ce facem întru apărarea exclusivă a intereselor românești fără deosebire, ne simțim îndatorați să facem noi sacrificii pentru publicul cititor.

Răspândirea mereu crescândă a ziarului nostru, face din „Tribuna Nouă” un excelent mijloc de reclamă, pe care suntem hotărâți să-l punem în serviciul cititorilor.

În două sau trei zile vom începe inserarea în mod gratuit a anunțurilor de „Mică Publicitate”.

Oricare din cititorii noștri caută un post sau oferă unul, are vre-o cameră de închiriat sau caută să închirieze, are de vândut sau de cumpărat imobile sau obiecte, însăși orice mic anunț care nu trece de cinci rânduri, va fi publicat în ziarul nostru în schimbul cuponului tăiat de la sfârșitul paginii a III-a a ziarului și fără nici o altă plată.

Cititorii vor aprecia sacrificiile ce le facem.

Serata orfanilor de război

Cetim în „Sentinela dela Vest” din Oradea-Mare:

Duminică seara, în sala Cercului Catolic a avut loc serata aranjată de doamnelor române din Oradea-Mare, pentru ajutorarea orfanilor de război. Munca fără de odihnă desfășurată de săptămâni de zile și agilitatea doamnelor a făcut posibilă reușita acestei serate, într-un stil atât de grandios. Având însă scopul atât de nobil, pentru care s'a aranjat această serată, nici nu se putea altfel. Întreaga societate română orădană, a înțeles să-și dea concursul și sprijinul, atât moral cât și material, acolo unde era mai mare nevoie și prin participarea în număr atât de frumos să dea dovadă că glasul bieților orfani nu a răsunat în pustiu, ci a fost auzit și înțeleș de inimile adevărat românești.

Programul a fost selectat compus. După cuvântul de deschidere rostit cu multă însoțire de d. profesor Sperantia, care își aminteste de patronul seratei „Mihai” și de părinții orfanilor de război, dna Livia Poenaru Bordea, prin cântecul românesc, a stors admirația publicului, care i-a făcut ovății nesfârșite.

Accompaniamentul la pian a fost provăzută cu o muzicalitate perfectă de dna Sperantia. D. Guttman Nicolae a executat la pian, cu pricepere artistică, o bucată a compozitorului cu renume mondial P. Al. Friedmann, iar talentatul violoncelist P. Al. Popescu a cântat bucăți din Squire, Gluck și Beethoven. A fost frenetic aplaudată de public dna Rita Mărcuș, care cu o coloratură admirabilă a cântat din Adam: aria de „O” și „Si j'étais roi”, acompaniată la pian de d. Nicolae Guttman. Ultimul punct din program a fost al dnei A. Pollerman, care cu o virtuozitate de necrezut a cântat la vioară „Airs Russes” de Wieniawsky, acompaniată de dna Ilona Eichner.

Având muzica militară, programul a fost urmat de dans. Remarcăm încă bufetul gustos și bogat, care a fost compus din donațiunile și dăruirea doamnelor române din Oradea. Serata a fost una dintre cele mai reușite; buna dispoziție a domnii în tot decursul ei.

Asupra venitului curat, până în prezent n'avem nici o informație, dar credem că doamnelor organizatoare vor avea o perfectă mulțumire sufletească când vor vedea că sumele încasate trec peste așteptările avute, iar toți acei cari au contribuit pentru bieții orfani deasemenea vor avea mulțumirea sufletească care urmează unei fapte bune, unei fapte creștinești.

O nouă școală de mecanică și electricitate în București

În dorința de a da o desvoltare cât mai mare învățământului tehnic, ministerul instrucțiunii publice a autorizat — pentru toți cei cari din diferite motive nu pot urma cursurile unei școli publice, — funcționarea unei prime și unice școli în România, care să predea cursuri de specialitate în electricitate și mecanică, prin corespondență.

Această școală se află sub conducerea unui comitet format din ingineri și intelectuali cunoscuți.

Școala are trei secțiuni: Monitorilor, Secretarilor tehnici, Conducătorilor-Ajutori de Inginer.

Inscrierile pentru anul școlar 1924—1925 se fac zilnic la sediul școlii fie personal, fie prin corespondență.

Prospectul și programul analitic al cursurilor se trimite la cerere. Costul 20 lei.

Informațiuni se pot lua la Școala de electricitate și mecanică din București, str. General Angelescu No. 37.

500 000 lei poate câștiga oricine, jucând la LOTERIA PRESEI din ARDEAL și BANAT. Comandați biletele la Sindicatul Presei Române din Cluj, palatul Banfi. Tragerea la 16 Februarie 1925.

Credite pentru mica industrie

Creditul industrial a început o anchetă în rândurile micilor industriași și meseriași, în scopul de a se edifica asupra situației lor reale și asupra nevoilor urgente legate de profesiunea lor.

Această anchetă se face cu concursul organelor Băncii naționale și ale corporațiilor de meserii din întreaga țară.

E vorba ca creditul să acorde acestor categorii de producători sprijinul bănesc de care au nevoie.

Modalitatea acordării acestui sprijin nu a fost încă hotărâtă, dar într-o dată e vorba de credite mici (10.000-100.000 lei.) Creditul industrial urmărește să interpuie între el și micul industriaș o altă instituție, fie cooperativele fie băncile mai mici, care să acorde credite directe micilor industriei pe dobânzi rezonabile de maximum 8—10 la sută.

După ce va avea la îndemână datele anchetei întreprinse Creditul industrial va fixa definitiv modalitățile pentru ajutorarea micilor industriei.

Mari fraude la R.M.S. din Timișoara

În urma denunțului făcut d-lui Vintilă Brătianu, ministru de finanțe, de către d. Ilariu Milcu, funcționar la R. M. S. în Timișoara, d. M. Vulcănescu, membru în consiliul de administrație a R. M. S. a fost însărcinat cu facerea unei anchete.

Rezultatele anchetei: D. Vulcănescu a constatat nereguli și abuzuri în sarcina direcției și a unor funcționari.

S'a constatat că d. inginer Dion Mardan, directorul manufacturii de tutun, a întrebuințat lucrătorii și materialul fabricii la construcțiuni particulare și la fabrica „Frotta” proprietatea d-sale.

Șeful contabil Țintaru a ridicat de două ori salariul pe lunile Ianuarie și Februarie 1924 și s'a găsit lucrătoare trecute la două ateliere pentru plată.

Șeful mecanic V. Moașet a sustras facturi pentru a-și însuși obiecte cumpărate de fabrică.

Șeful expediției A. Iacobovici a săvârșit fals în acte publice și și-a însușit o sumă de 35 mii lei.

Șeful atelierelor de tutunuri brute, C. Movilă, a delapidat bani prin fals în acte publice, fiind prezent în registrul de plată lucrătorii eliminați și demisionați din serviciu. După stabilirea vinovăției, d. director Mardan a aprobat demisia și liberându-i certificată, i-a plătit leafa până la ziua plecării.

Closs, șeful atelierului de tâmplărie, a săvârșit fals în acte publice, prin introducerea în registrul de plată al lucrătorilor întrebuințată la construcția terasei Boncescu, deși o parte din acești lucrători au fost plătiți de către proprietarul terasei.

S'a mai descoperit un furt de 300 kgr. tutun fin unguresc, în sarcina șefului de atelier I. Borcea.

Dosarul anchetei a fost depus la ministerul de finanțe, care urmează să dea sancțiunile cuvenite.

Greva din Austria

VIENA, 10. — Situația grevei căilor ferate în Austria este neschimbată. Guvernul intenționează să înlesnească comunicațiile prin înființarea unui serviciu de automobile până la frontieră și înmulțirea numărului de vapoare de persoane pe Dunăre.

Personalul trenurilor electrice de persoane pe linia Viena—Presburg s'a aliat la mișcarea grevistă.

Morți după amiază va fi convocat Consiliul Național austriac.

Cercurile parlamentare prevăd întoarcerea la guvern a cabinetului Seypel.

Cum ne insultă ungurii în țara noastră

Ziarului „Universul” i se scrie din Oradea-Mare cu data de 7 Noembrie:

După sistematica și neîntreruptă sfidare pe care zilnic ne-o aruncă în față, publicitatea minoritară sub toate formele ei de manifestare, iată-ne ajunși și'n situația de a ne vedea insultați și de pe scena teatrului unguresc din Oradea-Mare.

Emisarii „Ungurilor” care se deșteaptă au umplut și teatrele maghiare dela noi, îndeplinindu-și cu succes îndatoririle ce și-au luat față de irendetismul unguresc. Astfel, artistul Istvan Martinek, supus ungur, angajat la teatrul maghiar de aci, cu aprobarea ministerului artelor din București, în seara zilei de 31 Octomvrie a. c., a avut cinismul și îndrăzneala de a ne insulta și batjocori în plină scenă la reprezentarea piesei „Manevrele” (Tatar-Jaras).

Intr'o replică, acest artist, în aplauzele publicului din sală, a rostit și cuvintele: „Am venit până aci în patrule, prin satele acestea puturoase de valahii?” Cine nu știe că A BUDOS OLAH valah puturos și spurcat era cea mai obișnuită expresiune de dispreț adresată de unguri românilor noștri?

Dar românii din sală abia au tresărit... căci abia a doua zi serviciul de siguranță e seizată de agentul său de serviciu.

Acțiunea organizațiilor teroriste în Basarabia

În ultimile zile au fost descoperite în diferite centre din Basarabia mai multe organizații teroriste bolșevice cari împrăștau manifeste incendiarie și pregăteau diferite atentate.

Sediul central al acestor organizațiuni s'a dovedit a fi Chișinău. Membrii acestei bande, cari au împrăștiat mii de manifeste în oraș și județ alaltăieri noapte, au fost puși în urmărire. Ei se găsesc actualmente înconjurați în pădurile din Orhei de către jandarmii noștri.

Situația politică din Germania

LAFAYETTE, 11. — Partidul național liberal, format din populiști, din dizidenți din dreapta, a respins fuziunea cu celelalte partide.

Alegerile pentru Dieta din Anhalt au dat următorul rezultat: Socialiștii 15 locuri, naționaliștii 14, democrații 3, comuniștii 2, socialiștii naționaliști 1.

Repatrierea capitalurilor germane

Londra, 11. — Capitalul german, care în timpul inflațiunii, luase drumul străinătății, se întoarce încetul cu încetul în Germania, făcându-și drumul mai întâi prin Elveția și provocând astfel întârzierea francului elvețian.

Odată cu creșterea stabilității financiare, numeroase societăți germane își revalorifică disponibilitățile de mărci hârtie pe bază de mărci aur.

Interzicerea întrunirilor politice din Italia

Roma, 11. — Ministrul de interne, în înțelegere cu președintele consiliului a comunicat prefectilor de județe să oprească până la nouă dispozițiuni întrunirile cu caracter politic.

Grave ciocniri în Spania între sindicaliști și jandarmi

Elivese, 10. — Din Madrid se anunță că în Barcelona, Terassa și Navara au avut loc ciocniri între jandarmerie și partizanii revoluționari ai mișcării sindicaliște care organizează mari demonstrațiuni în Navara au fost omorite cu aceeași ocazie 26 persoane.

Ciuma la Jaffa

Autoritățile noastre superioare au fost încredințate că la Jaffa s'a ivit un caz de ciumă. S'au luat toate măsurile sanitare necesare față de călătorii și proveniențele sosite din acea localitate în porturile Sulina, Galați și Constanța.

Cinematograf

x „Azi Joi” ultima oară în cinema „Urania” se rulează „Sumurun”, dramă din Orient, cari Lubits Ernes și Boleyn Anna a aranjat-o și în care rolurile principale le joacă cei mai renumiți actori precum sunt: Pola Negri, Harry Lidyche și Paul Wegener și cari prin jocurile lor frumoase dă filmului o valoare mai mare. Reprezentațiile se încep la orele 4 și jum., 6, 7 și jum. și la 9 seara.

x „Secretul de Măine” e titlul filmului, care se rulează azi Joi în cinema „Apollo”. Acest film care e plin de agitație sufletească este producția „Dorian” și care este aranjată de renumitul artist maghiar Alexandru Korda. Rolurile principale le joacă Werner Kraus și frumoasa artistă Maria Korda, printre aceștia se poate însira și artistul Rao Rama Shing. Splendidul film va rămânea în program de Joi până Duminică.

BON pentru un ANUNȚ de publicat la rubrica

Mica Publicitate

12 Nov. 1924

